

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 261.418 van 22 november 2024
in de zaak A. 242.099/X-18.695**

In zake : L.D.
woonplaats kiezend te *
*

tegen :

het VLAAMSE GEWEST

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 4 mei 2024, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 28 februari 2024 van de Vlaamse minister Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed “tot definitieve opheffing van de bescherming als monument en als dorpsgezicht van de watermolen Nieuwe Molen met omgeving in Alken”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ (hierna: algemeen procedurereglement).

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 oktober 2024.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 12 januari 1987 wordt de watermolen Nieuwe Molen met omgeving te Alken, waarvan verzoeker stelt mede-eigenaar te zijn, als monument en als dorpsgezicht beschermd.

3.2. Op 28 februari 2024 beslist de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed tot definitieve opheffing van de bescherming als monument en als dorpsgezicht van de voormelde watermolen met omgeving.

Dit is het bestreden besluit, dat bij schrijven van 7 maart 2024 aan verzoeker ter kennis werd gebracht.

IV. Kortedebattenprocedure – ontvankelijkheid

4. Onder “middel” in de zin van artikel 2, § 1, 3°, van het algemeen procedurereglement, moet de voldoende en duidelijke omschrijving worden verstaan van de geschonden geachte rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door het bestreden besluit werd geschonden. De beoordeling van opportuiniteitskritiek behoort niet tot de bevoegdheid van de Raad van State, die een wettigheidsrechter is.

5. Na een vermelding van de feitelijke omstandigheden, somt verzoeker “de criteria van het departement” op, waarmee hij soms niet en soms wel

akkoord lijkt te gaan. Voorts noemt verzoeker het advies van de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed zonder nadere precisering “een dubbel antwoord” en stelt hij dat er tijdens het openbaar onderzoek “waardevolle opmerkingen” geformuleerd zijn, waarbij hij telkens nalaat aan te geven waarom deze elementen tot een onwettigheid zouden leiden.

6. Het besluit is dat het auditoraatsverslag terecht vaststelt dat het verzoekschrift geen ontvankelijk rechtsmiddel bevat.

Uit het voorgaande volgt dat het beroep tot nietigverklaring onontvankelijk is, zodat het moet worden verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 24 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op tweeëntwintig november tweeduizend vierentwintig, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Jan Clement,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Karin Meerschaut,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Karin Meerschaut

Jan Clement